

Świadectwo Kościoła wobec świata (Dz 2, 42-47) - myśli z konferencji bp Edwarda Dajczaka

1. Co Bóg chciał z nami uczynić?

a) „Uczyńmy człowieka na podobieństwo Nam, aby pracował, czynił ziemię poddaną. Uczynił Bóg człowieka mężczyzną i kobietę” (Rdz 3)

b) „Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach, abyście poznali miłość Chrystusa, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą (Ef 3, 14-16)

1. Jeśli chcemy mówić o Kościele to musimy rozpocząć od tego, czego chce Bóg od Kościoła? Być Kościołem to znaczy mieć odwagę sięgnąć po to, co Bóg proponuje. To mieć odwagę powiedzieć ludziom, kim mogą i kim powinni być, co Bóg chce dla nich uczynić.

2. Jaki Kościół Pana powinien być? Na pytanie, co jest dziś najistotniejsze w Kościele Hans Urs von Balthasar odpowiedział: „Tym co ludzie dziś poszukują jest światło, jest Chrystus. Tego, że nie można mieć Chrystusa bez Kościoła większość ludzi nie rozumie, a tak jest. Nasuwa się więc pytanie: Czy Kościół, który przedstawia Chrystusa czyni to w sposób wiarygodny? Czy też nie zajmuje się sam sobą, swoją strukturą, swoimi sakramentami, swoją katechezą, swoją modlitwą? Jedno jest pewne! Kościół, który kładzie akcent na siebie a nie na Chrystusa absolutnie nie interesuje dziś świata, nie ma wiarygodności. Nikt nie nawróci się do Chrystusa dlatego, że istnieje nauczanie, siedem

sakramentów, kler, nuncjusze apostolskie, prawo kanoniczne, gigantyczny aparat kościelny. Sobór Watykański postawił pytanie: Jak Kościół z tym aparatem, pomimo tego aparatu, może być jednym wielkim gestem wskazującym Chrystusa? Odpowiedź jest w Lumen Gentium: przez świętość całego ludu chrześcijańskiego! Ale czy zostało to zrozumiane do głębi?”

3. Dlaczego to jest takie trudne? Gdzie jest trudność w działaniu Kościoła z mocą Ducha Świętego? Dlaczego ludzie nie znajdują w Kościele źródła życia?

4. Jesteśmy w świecie NERWOWEGO ŻYCIA, niespokojnych reakcji, OGROMU BODŹCÓW. Po prostu jesteśmy. Dla nas ważne jest pytanie: Gdzie jest KLUCZ w tym świecie? Klucz do ludzkich serc. Klucz do wnętrza człowieka.

5. Spójrzmy na Kościół opisany w dziejach Apostolskich. Jaki był pierwszy Kościół? Nasz Kościół jest bliższy temu z Dziejów Apostolskich niż kilkadziesiąt lat temu. Jesteśmy na wielkim targu idei, systemu, pogaństwa, odejściu od chrześcijańskich wspólnot. Ludzie szukają po omacku gdzie się da.

6. Co tam się działo? W czym był piękny ten Kościół? Różny od nas w analogicznym świecie.

7. PIERWSZE to JEDNOŚĆ oraz sposób, w który się ukazywały relacje w Kościele. Była wśród chrześcijan OTWARTOŚĆ NA DUCHA ŚWIĘTEGO.

8. Była u pierwszych chrześcijan pewność, że ta jedność umożliwia ogromną różnorodność w doświadczeniu Boga. Kościół przeżywał jedność w Duchu Świętym, umożliwiał różne doświadczenie duchowe. Każdy był w swoim powołaniu, ale w bliskości, w jedności. Uszanowanie Pisma św. i Tradycji. Jedność życia sakramentalnego i doświadczenie osobiste wiary, ogromne poczucie wybrania przez Boga, obdarowania przez Niego. To powodowało, że ludzie wszędzie czuli się U SIEBIE! Były różne liturgie, zwyczaje ale była wspólnota wiary!

9. W tym pogmatwanym świecie my tego atutu nie mamy! To jest ogromny problem! To co zrobiliśmy przez wieki dzieląc Chrystusowy Kościół odbija się wielką niemożnością! Musimy czuć żal i ból, sądząc siebie, żebyśmy obronili Boga w dzisiejszym świecie! Żebyśmy za podział, za ludzkie podziały nie oskarżali Boga. Co to za Bóg, jeśli wierzący w Niego żyją podzieleni! Ludzie nie mogą obciążać Boga za nasze podziały! My musimy na siebie brać nasze ludzkie słabości! Odważnie i z pokorą! Bardzo to jest nam potrzebne!

10. ROZBIEGANY ŚWIAT – jak żyć nim po chrześcijańsku? Mamy być czujni w tym świecie! Wszystko, co się zdarza w świecie może stać się częścią naszej modlitwy! Przez kontemplację wchodzimy w głąb tajemnicy Boga i w tajemnicę świata rozglądając się oczami Chrystusa po tym świecie!

11. Musimy nauczyć się patrzeć na ludzi, na świat oczami Chrystusa! Kościół nie może odgrodzić się od świata! To nie Kościół Jezusa! Takiego Kościoła świat nie chce!

12. Kiedy my w TYM GAŚZCZU będziemy reagowali poprawnie??? Dziś ludzie są sterowani od zewnątrz i od wewnątrz. Kościół ma być działać, reagować od wewnątrz. Nie mamy reagować od świata, od problemów, od zagrożeń, od afer! To jest problem ludzi, którzy mało się modlą albo w ogóle się nie modlą. Mają mentalność świata a nie Jezusa. Nie modlą się więc nie mogą spojrzeć na problemy świata oczami Jezusa!

13. Gdy się modlimy, wtedy nie płaczemy, nie biadolimy! Musimy rozumieć, że te problemy są naszą pracą. Musimy przestać biadolić! Najwyższy już czas! Nie narzekajmy na świat! W centrum naszej uwagi ma być Jezus!

14. Każdy kryzys w historii Kościoła był **KRYZYSEM KONTEMPLACJI!** Ten obecny nie wziął się znikąd. Przestaliśmy się modlić! Pierwszy kryzys to kryzys modlitwy.

15. **Świat z OGROMEM INFORMACJI zabija w nas zmysł kontemplacji, milczenia, uwagi, modlitwy!** Jesteśmy zarzuceni informacjami! Trzeba słuchać młodych ludzi, czego oni chcą, czego pragną.

16. Młodzi przekazują **INFORMACJE, PYTAJĄ USTAMI REDAKTORÓW, DZIENNIKARZY –** a może coś od siebie byś zapytał, bo ja to wszystko znam z Internetu. Nie ma kiedy by zacząć myśleć osobiście, bo zbyt dużo jest gotowych informacji!
INFORMACJI POZBIERAĆ
!

17. **CEL, LOGICZNE WYNIKANIE** – to zagubiło dzisiejsze pokolenie. Mają młodzi kłopoty z własną tożsamością, a taki człowiek nie czuje odpowiedzialności za świat, za ludzi. Jeśli za coś nie odpowiadam to nie muszę mieć żadnych norm moralnych!

18. **Nie ma kto głosić ewangelii!** Musimy iść AD INTRA – głosić ewangelię w Kościele, by formować ewangelizatorów. Jak znaleźć animatorów w parafii do młodzieży?

19. **CZŁOWIEK Z PROBLEMEM WŁASNEJ TOŻSAMOŚCI** – wiarę można komunikować tylko we wspólnocie, bo inaczej Bóg jest martwy, nic nie znaczy.
Musimy nawiązać bliską relację młodymi!

20. **BÓG JEST DLA MŁODYCH IDEA I POJĘCIEM, a nie tym z kim się jest!** Z kim można się spotkać! Mieli 600 katechezy, wiedza do umysłu a nic nie poszło do serca!

21. Ewangelizacja to nie wykład, ale przekazywanie życia, z serca do serca. **Musimy poprowadzić człowieka, pomoc mu doświadczyć przytulenie Boga!**

22. **TYLKO TA ŚCIEŻKA JEST ZROZUMIAŁA – przytulenie przez Boga!** Trzeba dać ludziom osobiste doświadczenie Boga! Trzeba zadomowić miłość Bożą w ludzkich sercach! Potrzebne jest na pilne otwarcie! Trzeba słuchać świata, poznać człowieka, ale wszystko w Duchu Świętym! Najpierw trzeba słuchać, co mówi Duch do Kościołów, co Bóg chce dla nas, a potem spróbować wyjść do człowieka.

23. **KOŚCIÓŁ TO NIE MIEJSCE INFORMACJI, ALE MIEJSCE SPOTKANIA** - nie dawać ludziom więcej informacji, ale dać ludziom miłość, bliskość, miłość Bożą. Wydaje się nam, że jak damy ludziom więcej wiedzy to będzie ewangelizacja.

24. **EWANGELIZOWAĆ to wskazywać drogę uczyć sztuki życia. A życie to projekt, nieustannie udoskonalany!**

25. EUROPEJCZYCY są ludźmi niezwykle wrażliwymi na świadectwo. Najlepszym sposobem komunikacji jest świadectwo! Patrz na mnie jak żyję i żyj tak jak ja – mówił św. Paweł do swoich barci. A my się chowamy za zasłonę informacji religijnych!

26. **ZAMIAST WIĘCEJ DOKUMENTÓW, PROGRAMÓW – WIĘCEJ świadectwa** życia, zapału miłości! Trzeba zacząć koniecznie od słuchania Boga i człowieka! Nie zaczynajmy od gadania! Bardzo uważnie słuchajmy Boga, bardzo uważnie słuchajmy człowieka!

27. **Katechizowanie ludzi, którzy nie nawiązali osobistej relacji z Chrystusem można porównać do siania na betonie!** Trzeba ROLI UŻYŹNIONEJ!

28. **POZWÓLMY BOGU, ŻEBY NAS KOCHAŁ, A WTEDY BĘDZIEMY MIELI COŚ DO POWIEDZENIA ŚWIATU!**